

Domstolene, „der under Løsgængersager have at bedømme Tilholdets Retmæssighed“ erkjende osv., saa tror jeg, at denne Bemærkning om, at Domstolene under Løsgængersager have at bedømme Tilholdets Retmæssighed, ikke behøves. Det er Noget, der er skeet hidtil, og Noget, der følger af sig selv, at Domstolene i en vis Henseende maae paakjende Retmæssigheden, nemlig hvorvidt Tilholdet er af den Bestaffenhed, at det kan gives efter de almindelige Regler, og hvorvidt det er af det Indhold, at Vedkommende ved dets Overtredelse kan komme ind under Løsgængerstraffen; men det er det Paafølgende, at Domstolene ogsaa skulle kritisere Dvirighedens Virksomhed, som ikke forekommer mig at være foreneligt med gode og sunde Regler om Forholdet imellem Dvirigheden og Domstolene og heller ikke med de Principer, der hidtil have været gjældende hos os. Efter det ærede Medlems Forslag skulde f. Ex. i Kjøbenhavn Criminal- og Politiretten kritisere Politidirectorens Virksomhed ved at give Tilhold. Jeg behøver ikke at sige Mere; det ærede Medlem vil selv erkjende det Abnorme i hans Forslag forsaavidt. Fremdeles: det skulde altsaa være Domstolene, der skulde paakjende Politidvirighedens Virksomhed, hvorvidt den havde været rigtig eller ikke; men hvilke ere disse Domstole? Udenfor Kjøbenhavn vil det i Reglen blive den selvsamme Mand, der er Politidommer og Politimester; i dette Tilfælde vilde den tilsigtede Garanti da ikke have Noget at bethyde, og i de enkelte Tilfælde, hvor det blev en Dommer i en anden Jurisdiction, der skulde bedømme et Tilhold, der var givet af en anden Politimester, der vilde det blive en aldeles sibeordnet Autoritet, der kom til at paakjende Tilholdets Retmæssighed; men dette vilde ogsaa kun lidet stemme med de Regler, som hidtil have været fastholdte om det indbyrdes Forhold imellem de forskjellige Autoriteter. Det er sandt, at man kan mene at finde en Garanti deri, at Prøvelsen af Politimesterens Tilholds Retmæssighed undergives en Kritik af Overdomstolene; men med Hensyn dertil gjælder, hvad jeg sagde før, at Overdomstolene ikke ville være istand til ret at vurdere alle de Forhold, der bør tages i Betragtning med Hensyn til Udøvelsen af denne Virksomhed fra Po-

litimesterens Side. Jeg har selv den Ære at være Medlem af en Overret, men jeg maa oprigtigt tilstaae, at jeg føler ingen Begjærighed efter at have mit dømmende Omraade udvidet i den Retning, som det ærede Medlem har foreslaaet.

Et andet æret Medlem, nemlig den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen), har stillet et Endringsforslag, hvorfors der formeentlig ligger en Tanke til Grund, der er noget beslægtet med den, der har ledet Rigsdagsmanden for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti). Med Hensyn til dette Forslag, som findes under Nr. 6, skal jeg tillade mig at bemærke, at jeg vilde have meget mindre at erindre imod det, end imod Forslagene af den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 2den Valgkreds. Jeg har egentlig kun det at erindre imod det, at det, saavidt jeg skjønner, er aldeles overflødig; det indeholder ikke Andet, end hvad der, selv naar Forslaget ikke vedtages, alligevel maa kunne ske, nemlig at en Person, der har faaet Tilhold af en Underdvirighed, har Afgang til at paaklæge den underordnede Dvirigheds Virksomhed til den overordnede Dvirighed. Jeg tror ikke, at man skal i en Lov optage, hvad der er overflødig, og jeg tror navnlig ikke, at det vil være rigtigt i en Lov af en Bestaffenhed som den foreliggende, der kun griber en enkelt og meget lille Side af Straffelovgivningens Gebeet, at indføre saadanne Bestemmelser, der vedrøre Forholdet imellem de forskjellige Autoriteter hos os i Almindelighed. Skulde man imidlertid lægge særdeles Vægt paa, at en saadan Bestemmelse optages, vilde jeg, som sagt, have meget mindre imod det, end imod de af den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) stillede Forslag; jeg vilde i saa Tilfælde dog tillade mig at foreslaae en Omredaction — kun en Omredaction, thi imod Tanken selv har jeg i og for sig ikke Noget at erindre.

Endelig maa jeg endnu tillade mig et Par Ord med Hensyn til et Forslag, som er stillet til § 2 af den ærede Rigsdagsmand, som sidder her ligeoverfor mig (S. M. Petersen), der gaaer ud paa, at der i § 2 skulde indskydes en Linie, hvorefter det kom til at